

Z P R A V O D A J

*pro bohdanečskou farnost - Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice, Kotoučov,
Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice, Michalovice,
Hostkovice a Hlohov*

Duben 2009

Velikonoce

1. číslo

JAKO POSLEDNÍ NEPŘÍTEL BUDE PŘEMOŽENA SMRTÍ
1. Korintským 15, 26

„Pán je vzkříšen z hrobu, pro nás visel na kříži.

„Haleluja! Velikonoční poselství zní radostně:

Kristus je vzkříšen!

Opravdu je vzkříšen!

**Ten, který trpěl pod Pontiem Pilátem, byl ukřižován,
zemřel a byl pohřben“, Ježíš, Syn Boží, zrozený
z Panny Marie, „a třetí den, jak je psáno v Písmu,
znovu vstal.“**

Toto poselství je základem naděje celého lidstva.

Milí farníci

Všechny vás srdečně zdravím a jsem rád, že to mohu udělat i touto písemnou formou. Mám velkou radost, že se v naší farnosti našli lidé, kteří jsou ochotni se zapojit do života místní církve a obětovat osobní volno pro své bližní. Věřím, že informace a další články z různých témat obohatí náš život a budou povzbuzením naší víry. Prosím také vás, všechny čtenáře, abyste se zapojili do tohoto díla, které může přispět k lepší komunikaci. Vaše příspěvky, nápady, podněty budou vítány.

Můžeme se tak lépe poznávat, hovořit o věcech, které nás spojují a leží nám na srdci. Tím naplníme své poslání být těmi, kteří se navzájem posilují ve víře a ve svědectví pro své okolí. Každý z nás může bližního obohatit sdílením zkušenosti vlastní i cizí, a tak mu pomoci na cestě k Bohu. Náš Zpravodaj by měl být užitečný také pro naše starší sestry a bratry, kteří se již nemohou připojit k našemu nedělnímu společenství.

Tak, jako se v této době probouzí příroda a rozkvétají stromy, příslib a naděje dobrých plodů, tak věřím, že i začátek naší snahy informovat, vzdělávat, sdílet se, darovat něco ze svého času, přinese plody radosti, pokoje a lásky.

Přeji vám, aby Velikonoce, které právě prožíváme, doba radosti ze Vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista, byla pro nás dovršena oslavou tajemství Nanebevstoupení a intenzivnějším přijetím Ducha svatého.

„...všichni byli naplněni Duchem svatým a s odvahou hlásali slovo Boží. Všichni, kdo uvěřili, byli jedné mysli a jednoho srdce....“

K životu z víry žehná **P. Antonín Pavlas.**

O Roku sv. Pavla

Předloni, 28.6.2007, v předvečer slavnosti sv. Petra a Pavla, během modlitby nešpor v Bazilice sv. Pavla za hradbami v Římě, vyhlásil papež

Benedikt XVI. rok věnovaný svatému Pavlovi, a to při příležitosti příprav oslavy 2000. výročí narození tohoto apoštola. „Pavlovský“ rok bude probíhat od 29. 6. 2008 do 29. 6. 2009. Svatý Pavel se narodil v Tarsu, (území dnešního Turecka), jako Saul, na počátku křesťanské éry, podle církevních historiků kolem roku 10 po Kristu. Pronásledoval křesťany avšak po svém obrácení, již jako Pavel, na cestě do Damašku se stal jedním z nejpřednějších evangelizátorů, nejdřív mezi Židy, později mezi pohany.

Listy sv. Pavla jsou základním zdrojem informací o životě prvotní církve a přes staletí měly silný vliv na církevní myšlení.

Náš Zpravodaj...

Sestry a bratři, dostává se vám do rukou 1. číslo informačního letáčku bohdanečské farnosti. Jak bude náš časopis vypadat, záleží i na vás. Hlavním cílem tohoto listu je informovat o všem možném, co se ve farnosti děje, ale také o našich pamětihodnostech, kostelích, kapličkách, křížkách atd, které jsou součástí našeho života, ale často je ve spěchu míjíme, aniž známe alespoň jejich názvy. Uvítáme, pokud nás upozorníte na ty, které se nachází ve vašem okolí. Rádi bychom o nich v budoucích číslech napsali.

V případě připomínek k rubrikám nás určitě kontaktujte. Pokud tu není něco, co by vás zajímalo, ozvěte se.

Plánujeme i průběžné hodnocení akcí a činností, které by se měly konat. Takže, až přijedete plni dojmů a nadšení z výletu, koncertu, setkání, nebo jiné akce, sedněte, napište své dojmy a přineste je do kostela, nebo pošlete třeba emailem, rádi otiskneme váš příspěvek písemný, fotografický i kreslený.

Pokud má náš letáček plnit funkci „informační“, bylo by dobré, kdyby nám dodávali informace i naši ministranti, kostelníci, varhaníci a všichni, kteří se nějak aktivně podílí na chodu farnosti. Není v našich silách, abychom o všem, co se právě děje, byli zpraveni. Vaše náměty a nápady jsou vítány. Zpravodaj bude volně v kostele. Těm, kteří již nemohou mezi nás v neděli přijít a projeví o něj zájem, může být doručen po někom z jejich bydliště, či okolí.

Časopis je hlavně pro nás všechny ☺.

Stopy v písku

Jednou v noci jsem měl tento sen:

Šel jsem s Bohem, mým Pánem, po písčitém pobřeží. Před mýma očima se objevovaly obrazy z mého minulého života a na každém obraze jsem viděl stopy dvou párů nohou. Někdy jsem viděl stopy dvou párů nohou, potom opět jen jeden pár.

To mě velice zmátlo, neboť jsem zjistil, že vždy, když jsem prožíval krizi, strach, starosti, byly vidět obrysy jen jednoho páru nohou. Obrátil jsem se proto na Pána: „Ty jsi mi slíbil, Pane, že půjdeš se mnou vždy, že na mně je, abych Tě následoval. Já jsem ale zjistil, že právě v nejtěžších a nejsmutnějších chvílích mého života byly vidět otisky jen jednoho páru nohou, právě když jsem Tě nejvíc potřeboval. Proč jsi nebyl se mnou?“

„Právě tam, kde vidíš v písku jen jedny stopy, tam jsem Tě nesl ve své náruči“

Požehnán buď Panovník, den ze dne za nás nosí břímě.

Bůh je naše spása. Bůh je Bohem, jenž nás zachraňuje.

Je to on, Panovník Hospodin, kdo vyvádí z tenat smrti.

Bible. Žalm 68. 20-21

☞ VÝLET DO PŘÍBRAMI NA SVATOU HORU A NA ZÁMEK DOBŘÍŠ V SOBOTU 25. dubna 2009

**ZÁVAZNÉ PŘIHLÁŠKY U ANNY HOLUBOVÉ V KOSTELE, NEBO NA
TEL. 605342779-SMS, do 17.4., PŘEDPOKLÁDÁNÁ CENA 200 KČ,
ZÁLOHA 100 KČ PŘEDEM, DOPRAVA AUTOBUSEM, S SEBOU
SVAČINU, PITÍ, LÉKY, PLÁŠTĚNKU, DOBRÉ BOTY A DOBROU
NÁLADU ☺.**

ČERVENÉ JANOVICE – NAŠE BLÍZKÁ FARNOST

V sousedství Bohdanče se nachází Červenojanovická farnost. První záznamy o původním gotickém kostele sv. Martina a fary jsou z roku 1350, kostel stál uprostřed náměstí a okolo byl hřbitov.

V roce 1902 byl ustanoven v původním, zchátralém kostele administrátorem p. Václav Bartoš, který měl zásluhu na postavení nového chrámu sv.

Martina v novorománském slohu. Hřbitov byl přemístěn nad obec, na jižní stranu.

Oltář, kazatelna a Boží hrob v novém kostele byly vyřezány kutnohorskými řezbáři Bohumilem Bekem a Janem Novákem, podle návrhů profesora školy uměleckoprůmyslové v Praze, Jana Kastnera. Oltáře byly obnoveny v roce 1950. Umělecky vysoce hodnotný obraz sv. Martina nad hlavním oltářem a oltářní obraz Neposkvrněného početí blahoslavené Panny Marie, vytvořil profesor Emanuel Dítě. Pozoruhodný oltářní obraz svatého

Václava namaloval profesor František Ženíšek. Kněžiště vyzdobil roku 1949 dvěma zdařilými freskami Nanebevzetí Panny Marie a Nejsvětější Trojice s našimi svatými ochránci mistr Rudolf Adámek. Nový kostel byl vysvěcen dne 15. října 1911 královéhradeckým biskupem ThDr. Josefem Doubravou, takže se začíná s přípravou na oslavy stého výročí vysvěcení kostela.

Nástupcem P. Václava Bartoše se stal P. Jan Procházka, velice oblíbený kněz,

který svým kázáním povzbuzoval lid v době německé okupace. Za to byl vězněn v koncentračním táboře v německém „Bruchsal“, kde také zemřel. Na počest jeho památky byl 27. června 2008 zbudován v lesním údolí mezi Černínami a Červenými Janovicemi v místě, kde rád odpočíval, památný kříž. Po slavnostní vzpomínkové mši v kostele v Červených Janovicích byl posvěcen Mons. Josefem Kajnkem, biskupem královéhradeckým. Na kříži je umístěn tento nápis : „ Poutníče, zastav se a vděčně vzpomeň na pastýře lidu a věrného vlastence, který byl umučen v koncentračním táboře Bruchsal“. Obecní úřad v Červených Janovicích nechal na hřbitově zbudovat pomníček, kam byla převezena zemina z jeho hrobu v Německu.

Farníci červenojanovičtí i ostatní obyvatelé s úctou vzpomínají na pana děkana P.Karla Filipa, který zde působil 38 roků, obětavého, milého člověka a dobrého pastýře. Zasloužil se o obnovení poutních slavnostních mší v kostelích a kaplích, v přífařených obcích – v Petrovicích, v kostele sv. Václava, ve Vilémovicích, v kostele Narození Panny Marie, v Bludově, v kapli sv. Jana Nepomuckého, v Opatovicích, v kapli Nejsvětější Trojice, ve Zdeslavicích, v kapli sv. Jana Křtitele. Kéž za tyto zásluhy jej Bůh na věčnosti odmění.

V pořádání těchto slavnostních poutních mší svatých pokračuje i současný duchovní správce P. Antonín Pavlas. Budiž mu za to vřelý dík, stejně tak i za přípravu na Svátost biřmování, která byla udělena věřícím z farnosti Červené Janovice i z farností okolních, v říjnu roku 2006.

L.D.

JE NĚCO PO SMRTI ?

Nikdo se ještě nevrátil. Jak to můžeme vědět?

Začíná nový den, dvě dvojčátka v mamčině bříšku si dávají kávičku a začínají jednu ze svých ranních dětských diskusí. Vystupují **Samuel** a **Kristýnka**. Zatímco **Kristýnka** je racionalistka typu Václava Klause, **Samuel** se inspiroval příkladem Václava Malého.

Kristýnka: Věříš vlastně v život po porodu?

Samuel: Ano, samozřejmě, je přece zcela zjevné, že život po porodu existuje. Můj život tady je tu jenom proto, abych byl dost silný na to, co mě čeká.

Kristýnka: To je blbost, žádný život po porodu přece neexistuje. Jak by měl vlastně vypadat?

Samuel: Ani já to nevím přesně. Ale určitě tam bude mnohem víc světla než tady. A možná, že dokonce budeme běhat a jíst ústy.

Kristýnka: To je přece úplný nesmysl. Běhat, to přece nejde. A jíst ústy, to je úplně směšná představa. Máme přece pupeční šňůru, která nás živí. A mimo to je nemožné, aby existoval život po porodu, protože pupeční šňůra je krátká už teď.

Samuel: Určitě je to možné. Jen bude všechno kolem trochu jinak, než jak jsme zvyklí.

Kristýnka: Vždyť se ještě nikdy nikdo zpoza porodu nevrátil. Porodem prostě život končí. A vůbec, život je jedno velké trápení v temnu.

Samuel: Připouštím, že přesně nevím, jak bude život po porodu vypadat. Ale v každém případě pak uvidíme maminku a ona se o nás postará.

Kristýnka: Máma? Ty věříš na mámu? A kde má jako být?

Samuel: Vždyť je tu všude kolem nás. Jsme a žijeme v ní, jejím prostřednictvím. Bez ní vůbec nemůžeme existovat.

Kristýnka: To je pěkná hloupost! Z nějaké mámy jsem neviděla ještě ani kousíček, takže je jasné, že nemůže existovat.

Samuel: Někdy, když jsme úplně zticha, můžeš zaslechnout, jak zpívá. Nebo cítit, jak hladí náš svět. Pevně věřím tomu, že náš skutečný život začne až potom....

Z knihy Marie Svatošové : O naději, Karmelitánské nakladatelství, 2006

NOVÉ TVÁŘE MEZI NÁMI

V naší farnosti přibyli noví farníci, kteří se stěhují do našeho kraje, a tak bych je poprosila, aby se nám malinko představili a trochu pootevřeli své Já, nám ostatním.

-No to bude sranda. Já se jmenuji Tomáš Šindelář, narodil jsem se v Opavě 22.5.1969, moji ženu zde mnozí znají, jmenuje se Eva Šindelářová narozena 3.1.1950 v Chebu a poznali jsme se pracovníě v Olomouci jako dva maséři. To bylo asi před patnácti léty. Navštívil jsem ji pak v Kutné Hoře, kde tenkrát bydlela a už jsem se z té návštěvy nikdy nevrátil domů.

To jste, ale od narození přeskočili dlouhé období, zkuste zavzpomínat na dobu před tím, než jste se poznali.

To budete mít ve zpravodaji málo místa, protože to vydá na román.

Zkusíme to zestručnit nejprve moje žena:

Když mi byly 3 roky, zemřel mi otec a matka se se mnou přistěhovala k své tetě do Zbraslavic. No a celý můj dosavadní život se točí kolem tohoto kraje. Zbraslavice, Hetlín, Kutná Hora, no a teď se připravuje a věřím že letos dopadne Prostřední Ves, kde si stavíme dům a vracíme se do dětských let, kde jsme stavěli z kostek, no před třemi léty jsme je vyměnili za cihly. Dětský zápal nám, ale zůstal.

Konečně jsi mě pustila ke slovu. Když mi byly 4 roky, rodiče se rozvedli a matka mě a dospělého bratra vychovávala sama. Já ji přinutil se znovu vdát, protože jsem každému chlapovi, který začal být blíž, říkal táto. No a tak se našel jeden, kterému to nevadilo, a maminku si vzal. To, ale bylo pro mě zlomové. Venkov mi učaroval. No, venkov, to byla samota, 8 baráků a 16 obyvatel v dobách největší slávy. Já tam byl jako jediné dítě. Ke kamarádům jsem jezdil na kole asi 8 km. Tady můžu vypadat jako chudáček, ale dnes to vnímám jako Boží prozřetelnost, protože jsem se tak stal otevřenějším působení Ducha svatého, i když jsem si to vůbec neuvědomoval. Jako takový jsem byl velice složitá osobnost. Byly chvíle, kdy jsem se mohl na chudáčka

vymlouvat a nebylo jich málo, Duch svatý mě vedl, abych ve všech situacích hledal to dobré. Tak vím, že matka mi dala vše, co mohla a obdarovala mě i když umírala a to tím, že jsem mohl být u ní a spolu s mou ženou se o ní starat a doprovázet ji ke smrti. Nevlastní otec mi dal ještě víc, než bylo v jeho schopnostech. Ač utahaný a servaný z práce si vždy našel čas na fotbal, a jiné hry, ale já mu musel pomoci, aby mu vůbec nějaký čas vybyl. Moje složitá povaha kulminovala rozvodem, kdy jsem po 10 měsících utekl od manželky, a začala se zklidňovat hledáním pravdy života, kdy jsem nahlédl do hodně náboženství a spolků a hledal svobodu. Tu jsem na druhý pokus našel právě u katolíků. To už bylo s mojí ženou, kdy jsme začali docházet na katecheze na faru v Kutné Hoře. Proběhl křest ženy a společné Birmování. Dva týdny na to byla svatba v klášterní kapli Sv. Voršily. Katecheze, ale neskončily a my docházeli dál. Témata brali do hloubky a objevovali sami sebe. Já se stal kostelníkem a začal studovat Teologickou fakultu v Praze a moje žena mi dělala zázemí. Proto plním i její sen, mít na vesnici domek. Teď mám studium přerušené a čekám na další inspiraci studovat.

Jak čekáte na další inspiraci, tomu nerozumím.

Já, jako kostelník, jsem si žil jako apoštolové po smrti Ježíše Krista. Měl jsem práci stejnou se ženou a k tomu jsem byl kostelník. Každý den před Svátostánkem, každý den na Mši svaté, růžence, křížové cesty pohřby atd. Jelikož mě žena mohla zastoupit v práci, tak v tom nebyl problém. Obden na faře, žil jsem liturgický rok. Nádhera, kterou, mi musel každý závidět a našlo se mnoho takových. Apoštolové si také žili ve své komunitě, kde byli všichni stejně ladění. Před světem se zamkli, a když se zjevil z mrtvých vstalý, tak se polekali. Já se lekal pravidelně ve škole. Lekal jsem se toho, jak jsem Ježíše poznával v novém a novém světle. Ale to myslím zná hodně lidí a nemusí studovat. Jen je potřeba si to uvědomit a smířit se s tím. Ježíš a Bůh nám dává neustálý smysl života. Jako apoštolům, své církvi tak každému jednotlivci na tomto světě. Smysl je to jednoduchý. Čím víc ho budeme poznávat, tím více budeme zjišťovat, jak ho neznáme.

Ale zpět ke mně. Já jsem si říkal, že mám vystaráno, přece, když dělám pro církve a dokonce беру za to peníze, což byla podmínka pana Vikáře, tak se nemůže nic stát. Přece Bůh nedopustí, aby jeho služebník byl vyhozen, aby se mu zkrivil vlas na hlavě atd. Indicií k tomuto myšlení je hodně. Dej a bude ti dáno, cokoli uděláš pro Boha, jednou tolik ti vrátí, atd. Tak nějak si žili i učedníci Ježíše. Bylo jim řečeno mnoho podobenství, mnohokrát byli povzbuzováni, káráni, žili v Ježíšově přítomnosti. Mnoho nechápali stejně jako já a my všichni ostatní. Pak najednou přišel krach. Předzvěst byla poslední večeře. Pak zrada jednoho z nich a Ježíšovo utrpení s vrcholnou smrtí na kříži. Totální chaos v hlavách učedníků a všech blízkých. Do toho zní hlas Panny Marie, Jsem služebnice Páně, staň se mi podle tvé vůle.

To samé jsem prožíval já a věřím, že nejsem sám, ale každý to prožije alespoň jednou za svůj život. Nejprve přišla zpráva, že pan Vikář odchází do Poděbrad, pak byl svátek pana Vikáře a rozloučení, na které nás nikdo nepozval. Nový duchovní správce, který nastoupil, mi po čase řekl, že jsem drahý kostelník a já, abych mohl platit hypotéku na domek, jsem byl nucen hledat brigádu a tak jsem byl vyhnán jako apoštolové do světa hlásat evangelium. Apoštolové byli rozeznáni pronásledováním a tak se dostali do celého světa. To vše provázely emoce, smutek, chaos. Přišel jsem do vaší farnosti a Kutnou Horu opustil. Přerušil studium, abych si mohl dát v hlavě vše do pořádku.

Děkuji za rozhovor a přeji ať se vám oběma u nás líbí a najdete zde úrodnou půdu pro své plány a aktivity.

Pan Tomáš Šindelář nás, v rámci duchovní obnovy, provede na Velký pátek v 17.00, v kostele v Bohdanči Křížovou cestou. Na varhany ho doprovodí Mgr. Pavel Růžička z Červených Janovic. Bohoslužba slova a rozjímání, se souhlasem našeho kněze P. Antonína Pavlase, by nás měly vést k zamyšlení nad podstatou postní doby, Velkého pátku a následně pak Vzkříšení a Velikonoc, jež jsou největšími a nejdůležitějšími křesťanskými svátky v roce. Všichni jste srdečně zváni.

NÁVRH NA SLUČOVÁNÍ NAŠÍ FARNOSTI

V druhé polovině ledna, v neděli, přinesl pan farář Pavlas do kostela dopis z Biskupství v Hradci Králové, který byl adresován vikáři Mons. Vladimíru Hronkovi. V listě byl, kromě jiného, uveden návrh na sloučení vybraných farností, mezi nimi i Bohdaneč, s tím, že správci těchto farností se mají sejít a projednat tento záměr s kněžími a farními radami a poté písemně vyjádřit své stanovisko do 28. února 2009. Následující sobotu 31. ledna 2009 se konalo setkání ekonomických farních rad s generálním vikářem Mons. Tomášem Holubem a odstupujícím ekonomem Biskupství Ing. Peterem Turocím v Hradci Králové, kterého se zúčastnili i zástupci naší farnosti. Zorganizování tohoto setkání a snaha více komunikovat s jednotlivými farnostmi se setkala s pozitivní odezvou, avšak prezentace ekonomické situace v naší diecézi vyvolala negativní nálady a rozporuplné reakce v sále mezi účastníky, ale poté i mezi farníky diecéze, protože podrobný popis situace vyšel v únorovém čísle našeho diecézního časopisu IKD. Generální vikář Mons. T. Holub rovněž informoval o Fondu solidarity, do kterého přispívají všechny farnosti diecéze a který by měl sloužit jako podpora slabším farnostem. Do tohoto fondu přispívá také naše Bohdanečská farnost. Biskupství schválilo v letošním roce pro farnosti kromě jiného odvádět 10 % ze sbírek v kostele, 10 % ze zisku případné podnikatelské činnosti, kněz by měl rovněž odvádět částku. Účelně by měly být využity i nemovitosti včetně far a kostelů. Diskuze ke slučování farností byla krátká, avšak po přímé otázce člena ekonomické farní rady z Červených Janovic generálnímu vikáři Mons. Tomáši Holubovi, zda v případě, že farníci a farní rada budou proti slučování jejich farnosti, která je životaschopná a soběstačná, bude Biskupství usilovat o její sloučení, Mons. Holub řekl, že ne a dodal, že Biskupství nebude vyvíjet nátlak proti vůli tamních věřících.

Po návratu se sešla farní rada v Bohdanči společně s panem farářem Pavlasem a všichni vyjádřili svůj nesouhlas, zejména proto, že sloučení by

znamenal faktickou likvidaci farnosti zde. Bohdaneč by se stala pouhým filiálním kostelem pod duchovní a ekonomickou správou Zbraslavic a bohoslužby by přestaly být pravidelně, každou neděli, ale pouze občas, jako například v Chřenovicích či Hněvkovicích, které tím ztratili svoji samostatnost. Jak řekl náš pan farář: „Mít farnost v obci a být farností, je privilegium.“ Tento status by se, po sloučení, i přes některé názory, těžko vracel zpět, respektive, by se nedal obnovit. Písemná odpověď, která vyjadřovala nesouhlas se slučováním naší farnosti, byla připravena na základě diskuze farní rady, pana faráře a věřících, kteří ji spontánně podepsali. O tuto situaci se začaly zajímat i příslušné obecní úřady. Bohdanečský starosta Ing. Jaromír Juna a starosta z Bělé a Tasic pan Pavel Lhot'an odpověď rovněž podpořili svými podpisy a razítky, jako zástupci všech občanů. Dopis byl podepsán více jak stodvaceti věřícími, včetně dvou obecních úřadů. Originál byl zaslán 16. února 2009 doporučenou poštou přímo na Biskupství do Hradce Králové a ověřená kopie pak Mons. Vladimíru Hronkovi, vikáři, do Poděbrad. Jedno vyhotovení ověřené kopie je uloženo v kanceláři fary.

Věříme, že Biskupství vezme v potaz všechny argumenty a důvody, proč naše farnost, stejně jako jiné menší farnosti, nechce být sloučena a ztratit tím svou identitu jak ekonomickou, tak především duchovní a že dodrží své slovo, které dal před celým shromážděním ekonomických rad v lednu, generální vikář Mons. Tomáš Holub, že nepůjdou proti vůli věřících.

Kopie podepsaného dopisu adresovaného na Biskupství, je k nahlédnutí v kostele vzadu na stolku.

Poděkování patří vám všem, kteří jste jej bez váhání podepsali a vyjádřili tím své ne sloučení a likvidaci naší farnosti, kostela, fary, ale zejména víry, zděděné po našich předcích.

Odpověď z Biskupství v Hradci Králové z 1. 4. 2009

Sekretář generálního vikáře Biskupství, pan František Moudr Dis., poslal zatím krátký email, že po kněžské poradě na Biskupství, která se konala 30.3.09, bylo předběžně rozhodnuto, že Farnost Bohdaneč nebude sloučena s jinou farností. Oficiální písemná odpověď přijde později.

Není těžké...

Není těžké vyznat lásku, těžší je milovat,
není těžké zplodit dítě, těžší je o dítě se postarat,
není těžké oženit se, těžší je být ženatý,
není těžké vdát se, těžší je být vdanou,
není těžké dát slovo, těžší je slovo dodržet,
není těžké nadchnout, těžší je nadšení udržet,
není těžké hrát, těžší je přijmout prohru,
není těžké stát se knězem, těžší je žít jako kněz,
není těžké chodit do školy, těžší je učit se,
není těžké zabloudit, těžší je najít cestu zpátky,
není těžké provinit se, těžší je přiznat si to,
není těžké být ukřivděný, těžší je odpustit,
není těžké začít, těžší je dokončit...

K radosti lidské duše patří poznání, že není tak těžké najít radost, jako si ji udržet. Proto nás Ježíš vybízí, abychom stále hledali, protože nalezneme, stále tloukli, protože nám bude opět otevřeno, a stále prosili, neboť nám bude vždy znovu dáno.

Z knihy: Maxe Kašparů, O radostech lidské duše, Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2008

SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, či příspěvky lze také zasílat
 na **bankovní účet Farnosti Bohdaneč: 438716329/0800**,
 do textového pole můžete napsat své jméno, či jméno dárce a účel
 platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz
 z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků.
 P. Antonín Pavlas vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském
 daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši štědrost!

Kostel Zvěstování Páně v Bohdanči

Kněz: Mgr. Antonín Pavlas

kontakt: 604 170 227

pavlas.a@c-box.cz

Kostelník: pan Josef Holub

Kostelník v Třebětíně a Michalovicích: pan Miroslav Petrus

Varhany: paní Martina Uttendorfská

Ing. Jan Veleta

Prof. Zdeněk Uhlíř – pohřby

Květinová výzdoba: paní Anna Holubová + pěstitelky květin:

paní Marie Bělohlávková

paní Marie Batelková

paní Marta Stehlíková

paní Milada Kopecká

a další obětavé a ochotné přispěvatelky

☺ *MINISTRANTI* ☺

Anička Uttendorfská	Janina Laudátová
Tomáš Uttendorfský	Bohunka Laudátová

Ministrant znamená služebník – ministranti slouží při mši svaté lidu Božímu a Pánu Ježíši. Služba u oltáře učí také děti a mládež znát liturgii, nedělní bohoslužbu. Být ministrantem je náročná služba, protože vyžaduje od mladého člověka mnoho věcí. Nejen umět to, jak se chovat a přisluhovat u oltáře (jak držet knížku, nebo jak stát apod.), ale i jak se chovat jako křesťan. Latinské slovo ministrare se dá přeložit jako "sloužit".

Ježíš při své poslední večeři (pascha) nám lidem ukázal, jak bychom měli prokazovat svoji autoritu a moc. (Jan 13, 1-20) „Naše moc je podle jeho odkazu ve službě“. Proto již dva tisíce let se církve snaží ostatním sloužit (ať už je to svátostmi, charitou, řeholními společnostmi atd.).

Ten, kdo má rád Boha, se často ptá: "Jak ti mám Bože sloužit ve svém životě?" A pokud člověk má chuť se z lásky k Bohu zapojit do služby a pochopí, že by se měl dát do služby druhým, potom už není problém být tím, který slouží. Ale to také od nás vyžaduje modlitbu o sílu překonat naše vlastní sobecké Já.

FARNÍ RADA v Bohdanečích

1. paní Žofie Tvrdíková
2. pan Josef Holub
3. Ing. Jan Veleta
4. paní Marta Stehlíková
5. pan Josef Laudát
6. Ing. Marie Hlavová
7. pan František Rokos
8. pan Miroslav Petrus
9. paní Anna Holubová
10. pan Pavel Pícha
11. pan Tomáš Šindelář

Nová farní rada byla ustanovena na další období, má pomáhat faráři se správou majetku a pastorcí. Farář je statutárním zástupcem farnosti, ale nemůže o významných ekonomických záležitostech rozhodovat sám. Členové rady mají povinnost scházet se, projednávat a pomáhat s ekonomickými, stavebními záležitostmi farnosti, znát a kontrolovat veškeré hospodaření farnosti a vypomáhat s pastorační činností dle požadavků a možností farnosti. Jedná se o náročnou a zodpovědnou službu, přejeme moudrost a hojnost Božího požehnání.

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; Bělá – kaple sv. Jana Nepomuckého; Dědice – kaple sv. Petra a Pavla; Dvorecko; Hlohov; Hostkovice; Kotoučov; Michalovice – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; Nová Louka; Prostřední Ves; Řeplice - kaple Navštívení Panny Marie; Šlechtín – kaple Všech svatých; Tasice, Třebětín – kostel Navštívení Panny Marie; Vickovice – kaple Nejsvětější Trojice.

PIETA

„Nejkrásnější mramorové dílo v celém Římě“. Nachází se v bazilice sv. Petra ve Vatikánu, v první kapli, na pravé straně za neprůstřelným sklem. Měří 174 cm a Michelangelo ji dokončil roku 1499, kdy mu bylo 24 let. Je jeho jediným dílem, na kterém vytesal svůj podpis. Jedna z nejkrásnějších prací mladého umělce vyzařuje zvláštní přísný klid a hluboký smutek. Věčně mladá Panna Maria drží jakoby spící tělo mrtvého

Ježíše Krista. Plastika zobrazuje chvíli po sejmutí z kříže, kdy mrtvý syn spočívá v klíně své matky. „Žádný mrtvý se nemůže podobat mrtvému víc, než tato postava. A přece všechny jeho údy vyzařují neobyčejnou krásu. Nekonečně mírný výraz obličeje. Žíly pod kůží jsou tak dokonale zobrazeny, že člověk nepřestává žasnout, jak mohla umělcova ruka stvořit něco tak božsky krásného“ *Giorgio Vasari*.

PODĚKOVÁNÍ ZA TISK...

za technickou pomoc, tisk, při vzniku tohoto čísla - Obecnímu úřadu v Bohdanči, paní Stanislavě Benešové,

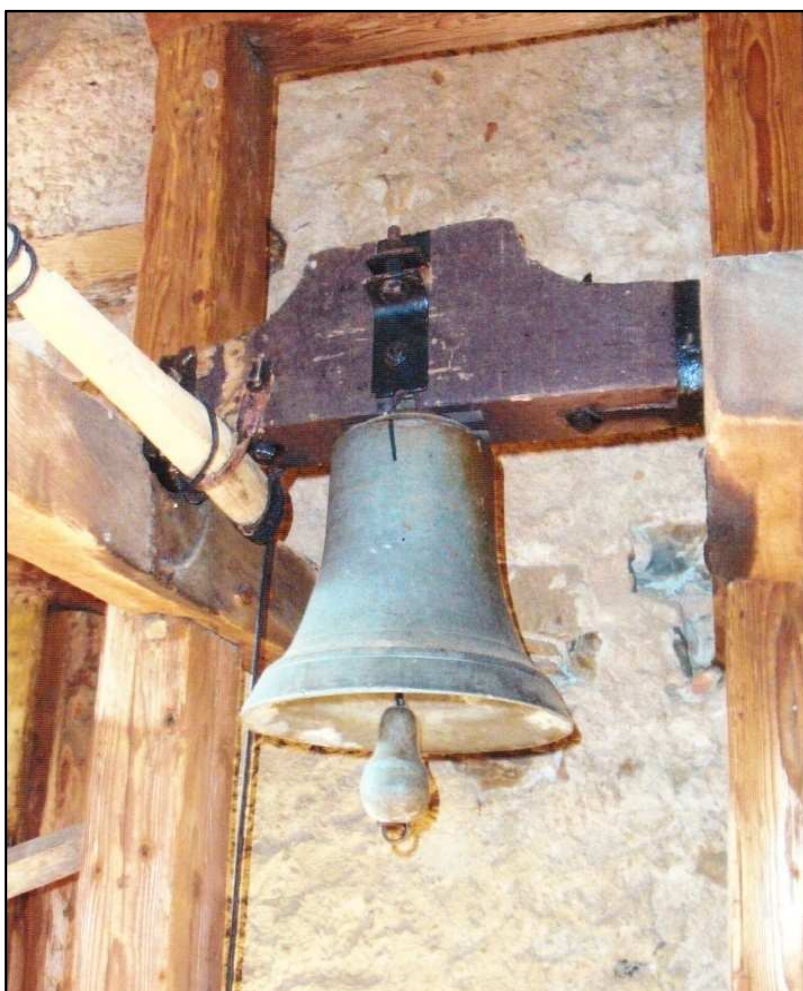
dále pak, rovněž za tisk, Ing. Leošovi Dyndovi.

Do budoucna uvažujeme o pořízení vlastní kopírky, tiskárny, která by sloužila nejen pro účely Zpravodaje, ale i pro další případnou administrativu ve Farnosti a nám všem. Budeme vděční za vaše typy, zkušenosti či rady kam se obrátit a jakou vybrat ☺.

Krátce....✍

- ❖ další číslo našeho časopisu - Zpravodaje by mělo vyjít okolo svátku Svaté Trojice (7.6.), časopis je neprodejný, pouze pro účely ŘK farnosti Bohdaneč, příspěvky na tisk a papír jsou vítány
- ❖ budeme vděčni všem, kdo doručí výtisky našim nemohoucím bratrům a sestrám z farnosti, ve svém okolí
- ❖ oprava venkovní omítky na kostele v Bohdanči pokračuje také za nemalého přispění Obecního úřadu, sponzorů a příznivců, předem děkujeme i za vaše dary, které budete chtít poskytnout
- ❖ nové schody na věž, v kostele v Bohdanči, vyrobil a daroval pan Václav Haták ze Šlechtína, dřevo poskytla firma LESS a.s., Ing. Jan Mičánek, stejně tak jako předloni na opravu střechy
- ❖ v Bělé pokračuje rekonstrukce střechy na kapli sv. Jana Nepomuckého, byla poničena loňskou větrnou kalamitou, Farnost, která spolupracuje s tamním Obecním úřadem a panem starostou Pavlem Lhořanem, také přispěla na její opravu
- ❖ do tohoto čísla nám, kromě členů redakční rady, přispěli svými informacemi a články také: Ing. Jan Veleta, paní Žofie Tvrdíková, pan Pavel Lhořan, starosta Bělé a Tasic, pan Miroslav Petrus, Ing. Leoš Dynda, pan Tomáš Šindelář
- ❖ paní Žofie Tvrdíková, nová kronikářka v Bohdanči, po paní Flégrové, která požádala o uvolnění, poskytla zajímavé zprávy jak z historie obce a okolí, tak i o kostelu, památkách a Farnosti, v příštích číslech našeho Zpravodaje vždy některé otiskneme
- ❖ ke vzniku a podpoře našeho prvního čísla Zpravodaje dali podnět rovněž ti, kteří přinesli, či zapůjčili redakční radě podobné informační časopisy, letáky z jiných farností pro inspiraci, zejména pan a paní Laudátovi, paní Marta Stehlíková, paní Žofie Tvrdíková, paní Marie Bělohlávková, chtěli bychom jim tímto vyjádřit naše díky!!!
- ❖ v příštích číslech našeho časopisu uvidíte také obrázky pana Pavla Píchy, bohdanečského rodáka, který maluje především kostel v Bohdanči z různých stran, požádali jsme ho proto o možnost uveřejnění některých jeho maleb

❖ na obrázku je zvon, který daroval kostelu jeho dárce Ing. Jan Veleta, zvon vysvětil biskup Mons. Josef Kajnek 28. června 2006 a dostal jméno po svém dárci Jan, za pomoci kostelníka pana Josefa Holuba byl upevněn na místo po zvonu, který byl přelit za I. světové války na vojenské účely. Zvon Jan visí vedle stávajícího zvonu z roku 1567, který tehdy daroval kostelu Jindřich Robmháp ze Suché.

❖ uprostřed tohoto čísla je vložen **Rozpis bohoslužeb** na celý rok pro vaši informaci, stejný rozpis, vždy na čtvrt roku dopředu, visí i ve vitrínce venku na dveřích kostela, rozpis je přepsán podle loňského, pokud by si někteří z vás přáli změnu, nebo chtěli něco doplnit, či zrušit, obraťte se na paní Ž.Tvrdíkovou, nebo na kostelníka pana J.Holuba, rádi s vámi případné změny domluví.

❖ knihovna v Bohdanči informuje o nové otevírací době: **každou sobotu od 9 – 11 hodin**, nabízí stávající tituly a pravidelně nové, z výměnného fondu, knížky je možné i na přání objednat. Všichni čtenáři jsou vítáni!

Připravované akce:

- koncert v Bohdanči na Boží Hod velikonoční 12.4. v 15.00, na programu W.A.Mozart - Exsultate Jubilate, Missa Brevis G-dur
- výlet-pouť na Svatou horu do Příbrami a na zámek Dobříš pro naše farníky v sobotu 25. dubna 2009 - více informací na straně 4
- pokračuje opět rekonstrukce venkovní omítky na kostele, dá-li Pán Bůh, bude letos dokončena, příspěvky, peněžní dary možno též poukázat složenkou uvnitř čísla, či převodem z bankovního účtu
- v létě bude třeba opět zorganizovat brigádu - generální úklid kostela v Bohdanči, všichni budou vítáni, bližší informace podá včas pan kostelník

Plánované akce:

- na svátek Svaté Trojice by mělo vyjít druhé číslo našeho Zpravodaje
- další výlet, dle zájmu, tentokrát do Kostelního Vydří, kde je poutní areál a klášter, do Jaroměřic nad Rokytnou, do barokního zámku a dle časových možností na Zelenou horu nedaleko Žďáru nad Sázavou, do poutního barokního kostela, vystavěného J.B.Santinim, který je díky architektuře zapsán v seznamu památek UNESCO
- vylepšit a doplnit www.stránky naší farnosti
- na podzim vymalování kostela Navštívení Panny Marie ve Třebětíně
- oprava kostela v Michalovicích
- dle prostředků se uvažuje o nainstalování nového typu vytápění lavic elektrickými zářiči v Bohdanči, umístěnými pod lavicemi, předpokládá se snížení nákladů na vytápění

Proběhlo...

- během loňských Vánoc byly uspořádány koncerty – 27.12. odpoledne v kostele sv. Jiří v Pertolticích a v podvečer v kostele Zvěstování Páně v Bohdanči, vystoupil soubor Mysterium Musicum z Prahy s varhaníkem ze Svatovítské katedrály v Praze a 3.1. v Bohdanči koncert Mgr. Pavla Růžičky a chrámového souboru z Červených Janovic, úspěšná akce proběhla v rámci spolupráce mezi našimi farnostmi a věříme, že nebyla poslední 🎵 .

Římskokatolická farnost Bohdaneč

Farnost pořádá bohoslužby a duchovní setkání

Kontaktní údaje: Mgr. Antonín Pavlas

Adresa: Bohdaneč 8, 285 25

Mobil: +420 604 170 227

Telefon: +420 327 591 170

E-mail: pavlas.a@c-box.cz

Kostelník v Bohdanči: pan Josef Holub

Kostelník v Třebětíně a Michalovicích: pan Miroslav Petrus

POŘAD BOHOSLUŽEB BĚHEM ROKU

Čtvrtek	16.00 *	Červené Janovice
Pátek	16.00 *	Zbraslavice
Sobota	16.00 *	Pertoltice
Neděle	9.30	Bohdaneč
	11.00	Červené Janovice
	14.00**	Třebětín
	14.00***	Michalovice

* V letním období jsou slouženy Mše svaté ve všední den v 17 hodin

** V letním období každou první neděli v měsíci, počínaje 3.5.

*** V letním období každou druhou neděli v měsíci, počínaje 10.5

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; **Bělá** – kaple sv. Jana Nepomuckého; **Dědice** – kaple sv. Petra a Pavla; **Dvorecko**; **Hlohov**; **Hostkovice**; **Kotoučov**; **Michalovice** – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; **Nová Louka**; **Prostřední Ves**; **Řeplice** - kaple Navštívení Panny Marie; **Šlechtín** – kaple Všech svatých; **Tasice**, **Třebětín** – kostel Navštívení Panny Marie; **Vickovice** – kaple Nejsvětější Trojice.

Informační letáček ŘK farnosti Bohdaneč

Redakční rada: P. Antonín Pavlas

Anna Holubová, Janina a Bohunka Laudátovy, Tomáš Šindelář

Kontakt: redakcefarnihocasopisu@seznam.cz

články a příspěvky vítány